

На първо врѣме бѣлгарското население въ Лѣсковецъ трѣбва да е посрѣдно доста безразлично настанияването на срѣбъски учитель, изгоденъ поне по туй, че прѣставлява по-малко бѣлме за общинската каса. Ала това не ще е траяло за дѣлго. Въ докладната си записка до князъ Черкаски, писана въ с. Бохотъ (плѣвенско) на 20 декември 1877 год., Маринъ Дриновъ твѣрди, че прѣди три години, значи, прѣзъ 1874 год., лѣсковци обрѣщали внимание на екзархията върху домогванията и дѣлата на сѣрбитѣ, като я молили да спомогне възобновяването на бѣлгарското училище¹⁾.

Освѣнъ въ училищното дѣло лѣсковци не отстѣпватъ на сѣнародниците си отъ другитѣ краища на Бѣлгария и въ черковната борба. Тѣ, ведно съ нишлии, изглежда, сѫ имали доста грижи въ борбата си срѣщу грѣцки тѣ владици. За това бѣрзатъ съ дата 1 юни 1872 год. да благодарятъ на първия бѣлгарски екзархъ Антима за това, че е опрѣдѣлилъ Виктора за тѣхенъ владика, както и да му съобщатъ, колко много сѫ се възрадвали отъ това²⁾). Ето самиятъ адресъ:

„Адресъ до Негово Блаженство Екзарха.

Блаженнѣйшій Господине!

Никаква слава нити най веке светско задоволство може толико срѣде да развесели и образує како ще се човѣкъ раздостан и задоволян наоди кадѣ постигао пожелану цѣль, за кою се много време душевно и телесно труди.

Неколико векове обмотаваше црна простота умове бѣлгарске, увучено пакъ мегю духовенство, користило се овомъ народномъ простотомъ па іе упропашквало невини нашъ народъ како со моралне тако и со материалне стране; па и кои су измегю блѣгари и по могукьству и развили свои умъ, али напоени тугимъ духомъ или обмаяни користолюбiemъ чужди биша братиамъ своимъ и странни синовомъ матерे своїе.

Но егда прїиде кончина лѣта, и кадъ се почне душевно мегю народъ да се развѣя, стресну се иго тугега духовенства и посла Господъ избавленіе людемъ своимъ.

Защо данасть цѣль Бѣлгарски народъ удостои се великогъ щастія да види по божиѣмъ благоволеню, и по великой цар-

¹⁾ Докладна записка до князъ Черкаски отъ М. Дринова. Народна Библиотека, книга № 5.

²⁾ „Право“, г. VII, бр. 14, стр. 4 отъ 12 юни 1872.